

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۰۳

رنا گل اریویزی

د خوشال ختک عقیده او

سیاسی فلسفه

دوهمه برخه
(۳)

۳ - خوشال خان او د پښتو ژبه:

د خوشال خان په زمانه کې پارسي او عربي ژبې د سیمې معتبرې ژبې وې. دواړو ژبو در بارونو ته لار پیدا کړې وه او دهغوی له خوا یې پالنه کېدله او شاعرانو، ادیبانو او پوهانو یې د دربار په لورونه کې خپله برخه درلودله. نو ځکه یې دپام وړ پرمختګ هم کړی و. بابا په دې دواړو ژبو پوهېده او هندي ژبه یې هم زده کړې وه. پښتو سره حتی پښتني درباریانو (سوریانو اولودیانو) هم ملګرتیا نه ده کړې او پښتو ژبې د پښتون شاهانو پاملرنه هم نه ده لیدلې. پښتو ژبه په حقیقت کې له دربارونو دباندې، ددې یا ژبه، وه اولاهم ده. خوشال خان د پښتو ژبې دامیرات او بې سرپرسته حالت داسې په ګوته کړی دی:

که تازې ژبه هر ګوره بڼه ده فارسي هم ډیره په خوند خوړه ده
چا بې پلو دجمال وانه خيست پښتو لا هسي بکره پرته ده

[د خوشال ختک کلیات ۴۲۳ مخ]

په دې نړۍ کې هر قوم، ولس یا ملت خپله ژبه لري، چې زده کړه یې د مور په غیر کې پیل کېږي، نوځکه مورنۍ ژبه هم بلل کېږي. مورنۍ ژبه د مور او اولاد ترمنځ د مینې او عاطفې دافادې اوبیانولو وسیله او د زده کړې اومعرفت لومړۍ سرچینه هم دی. مورنۍ ژبه مو د مور سره طبعي عاطفه او رابطه ساتي، نوځکه د مورنۍ ژبې ساتنه اوپالنه د مور مینې اوقربانیتو ته د درناوي مانا لري. خپله ژبه مو د وخت په بهیر کې د مور له غیرې بهر د قوم او ولس سره هم اړیکې ټینګوي، ساتي، دهغه په یوالي کې مرسته کوي اوبلاخره د قوم یا ولس د هويت او د نورو ولسونو تر منځ دهغه د اعتبار د ساتلو ځواکمن پښت جوړوي. پاچا خان دخپلو اوردو سیاسي تجربو په پایله کې لیکي چې: «کوم قوم ته چې خپله ژبه سپکه شي هغه سپک شي او چې خپله ژبه ترې ورکه شي هغه ورک شي.» [عبدالغفار خان: زما ژوند او جدوجهد، دانش خپرندویه ټولنه، ۱۳۹۲ کال، ۳۳۳ مخ]

د دې له پاره چې قوم یې د تاریخ په پاڼه کې سپک او د تاریخ له پانې ورک نشي ننګیالی خوشال د درباري د ژبو له ټولو امتیازاتو تیرشو او دخپلې مورنۍ ژبې په ننگ یې قلم ته لاس کړ او خپل ټول ژوندي دنورو ژبو سره سیالی ته د پښتو ژبې د وچولو په لار کې تیر کړ. خوشال ختک لیکي چې:

په شل کاله کې دیگ زما د شعر په اور بارشو
په دا د ور مې پوخ کړ چې شپيته کاله مې تللي
پارسي شعر مې هم زده سلیقه لرم د د وارو
پښتو شعر مې خوښ شوهر څوک خپل گني بناغلي

[دخوشال ختک کلیات ۶۳۶-۶۳۷ مخونه]

یانې دا چې لومړۍ خپله ژبه بیا نورې ژبې دا په حقیقت کې په مورنۍ ژبه او پښتني هويت دخوشال ختک هغه ننگ و چې اغیزې، نښې اونښانې یې د پښتون ولس په ژوند کې د تل له پاره پاتې کېږي او د تاریخ له پانوي نه ورکېږي او دا په حقیقت کې د مورنۍ ژبې او خپل ولس سره هغه مسته مینه او سرشار عشق و چې خوشال په کې د تل پاتې ژوند راز لیدلی وه. دی ته هم باید پام وکړو چې که په لیکل شوې ژبه کې ډول ډول، علمي، ادبي، هنري او نور مطلبونه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

بیانیری، نوشفا هی ژبه هم یوازی غږ نه دی بلکې له پبله مفهوم اوماننا لري. هرکوچنی دمورنی ژبې دزده کړې په بهیر کې سیمه نيزه پوهه زده کوي، په دماغ کې یې ذخیره کيږي او دنورې زده کړې بنسټ جوړوي، نو ځکه هغه کوچنیان چې په خپله ژبه زده کړو ته دوام ورکي، استعدادونه یې هم ښه او ګړندی وده کوي. د دې لړۍ غوڅول او په ښوونځیو او مدرسو کې په پردې ژبه زده کړو ته د کوچنیانو مجبورول په حقیقت کې دهغوی په انساني استعداد یوې رحمه تیری دی او دزده کړې دعادي بهیر مخنیوی دی. دا عمل د کوچنیانو استعدادونه ځپي او د زده کړې په لار کې خنډونه جوړوي. خوشال خټک دخپلې ژبې او خپل ولس په عشق کې په اوږدو هلو ځلو پښتو ژبه دودې هغه پراو ته ورسوله چې پکې دنورو ژبو په شان د زده کړې امکانات پیدا شول. بابا لیکي:

که دنظم که دنثرکه د خط دی
نه پخوا پکې کتاب و نه یې خط و
په پښتو ژبه مي حق دی بي حساب
دا دی ما پکې تصنیف کړل څو کتابه
[د خوشال خټک کلیات ۶۶۷ مخ]

په دې توګه د پښتون بچیان په پردې ژبه د زده کړې له هغه جبر نه ازاد شول چې د پښتو ژبې دوروسته پاتې والي له امله ور سره مخامخ وو، پښتون ته په پښتو ژبه د علم لار خلاصه شوه او په دې لار کې خوشال خټک خپله ونډه داسې بیانوي:

بند وبست د پښتو شعر ما پیدا کړ
مگر زه یې چې گویا په شاعري کړم
ګڼه شعر د پښتو و غیر سال
پښتانه به پوهول ایزید تعال
[دخوشال خټک کلیات ۵۶۶ مخ]
او زیاتوي چې:

سیه دل د محبت د سوزه سازه خبر نه شول
په وزن په مضمون په نزاکت هم په تشبیه کې
په کار د پتنگا نو مچان نه دي پوهیدلي
پښتو ویل مي عین تر پار سي دي رسولي
[دخوشال خټک کلیات ۶۳۵-۶۳۶ مخونه]

دخوشال خان په نظر شعر دمینې، خواخوږی او پېرزویني وړاندیز او ښکارندوی دی، نو ځکه دهر حرېص او فاسق کار نه دی. دشعر مقام تر مادیاتو لوړ دی، په شعر سوداګري نه کيږي، څوک یې چې په مال پلوري، هغه دشعر مقام او اخلاقي مضمون ته زیان رسوي. دی په دې باب لیکي چې:

شعر کار دهر فاسق دفاجر نه دی
شعر کار دسالک یا دمالک دی
دهغه شاعر داني وشه په ژبه
دعاشق دی د دردمن دی دابدال
چې دشعر درداني پلوري په مال
[دخوشال خټک کلیات ۵۶۵ مخ]

خوشال خټک دخپلو ټولو علمي، ادبي او هنري هلو ځلو په بدل کې نه دکومي مادي ګټې په لټه کې واو نه یې تر لاسه کړې ده. هرڅه یې چې کړي دي سرچینه یې دبشریت، خپل قوم او دخپلې ژبې سره سرشاره مینه او دهغوی په وړاندې د مسئولیت ژور احساس و.